

to distaja

TAMMI-HELMIKUU • JANUARY/FEBRUARY 2020 NO 1 VOLUME 95

\$5.00 (HST
INCL.)
7.00 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Siunnausta

Kuva: Liisa Amirault

Vuodelle Vuodelle 2020

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten
helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu.
Ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal
Churches in Canada and in the United States of
America. Published 6 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä
välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the
writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher
MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor
Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager
Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer
Keijo Sakara

Oikoluku
Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittajia
Eljas Rossi, Merja Tuohimaa, Leevi Myyrä

Toimituskunta
Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Raimo Hautala

Yhdyshenkilö Suomessa
REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:
\$10.00 palstatuuma.
Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA
Kanadassa ja USA:ssa:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$40.00 (sis. GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$45.00.
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$45.00
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:
Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske pankki
nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),
UUSI Tili No. **FI9180001470846016**
Vuositilaus 45 euroa.

Muista maista:
CAD \$50.00, US \$50.00 tai 45.00 euroa.

Huomio!

Lähetätkää **MAINOKSET** Adobe Acrobat PDF
ja KUVAT: JPG or TIFF
ÄLÄ sijoita grafiikkaa
sähköpostiin tai WORD dokumenttiin

\$4.50 (HST INCL.) 3.50 euroa
HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608
We acknowledge the financial support of
the Government of Canada, through the
Canada Periodical Fund of the Department of
Canadian Heritage.

Canada

Hetkiä elämästä

Elämän menoa

Kun miettii tätä elämän menoa, on monen meistä todettava, että aika kuluu nopeasti. Onko se nyt jo perjantai, ja onko se nyt jo kesäkuu? Päivät, viikot ja kuukaudet muuttuvat vuosiksi, kaiken touhun ja menon mukana, eivätkä ne mene jälkiä jättämättä.

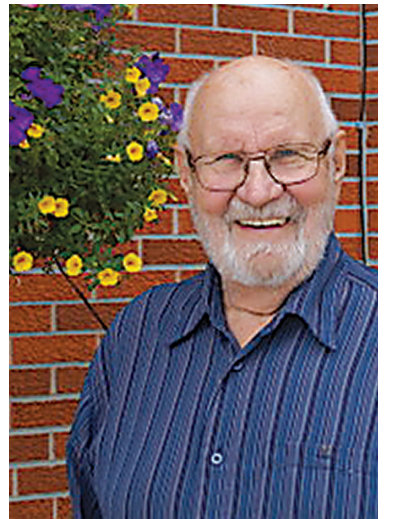
Aina saa huomata, että jotain on mennyt ajan mukana. Turha edes ruveta puhumaan muistista, näkökyvystä ja askeleen pituudesta, kepin käytöstä ja monesta muusta mitä tulee ajankulun myötä. Aika on sellaista materiaalia, jota ei voi saada takaisin pätkäkään. Iltaan tultua on todettava, että päivä on ollut ja mennyt; voi vaan muistella jos muistaa siitä jotain. Kun aina on halu saada painoa pudotettua, tulee kysymys mitä sitä eilen syötiin, ei tahdo muistaa.

Tällaisessa markkinatalous ja hyvinvointiyhteiskunnassa asuminen on ainaista menoa, matkaa suurempiin tavarataloihin, sen mukaan mitä missäkin hinnat ovat. Tulee ajatelleksi, että aikaa on rajoitusti, kun sydän lyö loppuun lyöntinsä, loppuu aika. Ihminen siirtyy ajattomuuteen. Jumalan Sana ni-

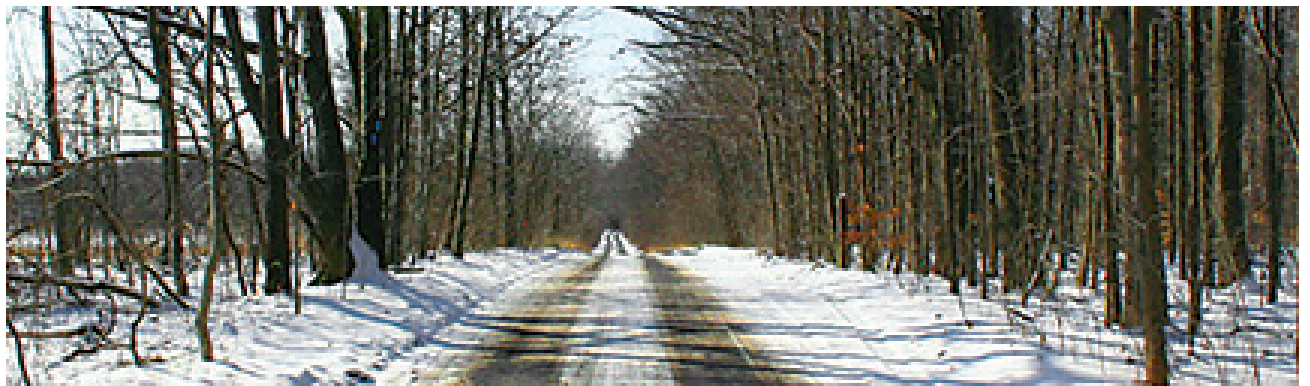
mittää sitä katoa-mattomuudeksi, ihmisjärjelle vaikeaksi käsittää. Kuinka moni ottaakaan sen huomioon kiireisen elämän aikana? Kellon ja allakan mukaanhan täällä on totuttu elämään.

Syntymäaika on tärkeä jokaiselle, sitä kysytään aina, uudestaan se on muistettava, siinähan meidän aikamme alkoi. Nuorena uskovaisena sai usein vastata kysymykseen, no onkos pojat vielä uskossa, vanha Aku sitä aina toisteli. Nykyään kuulee sitä harvemmin, jos koskaan. Se olisi kuitenkin aina ajankohtainen kysymys. Kun aika loppuu meidän itsekunkin kohdalla, se on elämän menoa, lopullisesti. Tiedämmekö mitä sitten?

Raimo Silegren

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Vuoden ensimmäinen lehti on kädessäsi ja löydät jotain uutta – "Pastorin palsta". Niin kauan kuin Todistaja-lehti on ilmestynyt, monet, monet pastorit ovat kirjoittaneet lehtien sivuille.

Näin haluamme korostaa tätä tärkeää tehtävää tällä pastorin palstalla - heillä on paljon annettavaa. Pastori Riku Tuppurainen kirjoittaa ensimmäisen valaisevan kirjoituksen, "Tervetuloa tuntematon 2020". Älä jätä tätä kirjoitusta lukematta sivulta 3!

Todistaja-lehden toimitus on kiitollinen teille, jotka olette uusineet tilauksenne ja samoin myös uusille tilaajille. Suuret kiitokset myös monille taloudellisesta tuesta!

Voimme kiitosmielin alkaa uuden vuoden, koska meillä on paljon kiitoksen aihetta. Suuri kiitosaihe on se, että saamme asua rauhallisessa maassa ja meillä on kaikkea mitä tarvitsemme ja enemmänkin! Olisiko tämä hyvä uuden vuoden päätös, kiittää enemmän ja valittaa vähemmän? Voimme kiittää omaisista, ystävistä, terveydestä ja siitä, että meillä on Taivaan Isä joka pitää meistä huolta.

Tässä seuraa tähän hyvin sopiva ote **Uusi Alku** "Jumala puhuu" hartauskirjasta, jonka on toimittanut A. Russell.

- Rohkaise mielesi. Älä pelkää. Aloita tänä aamuna uusi elämä. Pane syrjään vanhat virheet, joista Kristus on jo sinut lunastanut, ja ala uudelleen. Valmistan sinulle uuden lähtökohdan. Älä kannata turhia taakkoja. Älä hätäänny. Miksi hätäilet ja huolehdit niin paljon? Antaisin mielelläni sinulle kaikkea hyvää, mutta elämäsi pilaa hätäily.

Rikkooithan aarteeni. Voin siunata enemmän kiitollisia sydämiä.

Saakoon uusi vuotesi olla täynnä sisältörikkaita kokemuksia ja hetkiä. Siunattua vuotta 2020 kaikille! Tavataan sitten maaliskuussa.

Outi

Punainen pisara
elämäni
ainoa toivoni
poista erämaa sisältäni
ja nosta kalliolle
Luukas 22:44, Ef. 1:7
m. chorin

PALAUTETTA

Haluamme kiittää Todistaja lehdestä, joka on skypen ja facebookin jälkeen paras tapa saada tietoa kotimaasta (Kanadasta) ja ehdottomasti paras tapa saada tietoa hengellisestä työstä siellä. Työn iloa ja siunausta teille kaikille kun palvelette tässä hyvässä työssä!

Herra siunatkoon työtäsi runsaasti, on tosi hyvä lehti ja hyviä kirjoituksia. Luen sen melkein yhdeltä istuimelta kun ei malta lopettaa.

PASTORIN
PALSTA

Tervetuloa tuntematon 2020

Pastori
Riku Tuppurainen
Vancouver, BC

Me tunnemme olomme turvalliseksi silloin kun ympäristömme – elämämme "tie" on tuttu ja turvallinen. Mutta emme aina voi kulkea tuttuja teitä. Uusi tie on jälleen pakostakin edessämme kun olemme astuneet uuteen vuoteen. Kukaan meistä ei ole ennen elänyt tämän vuoden ja ajan lävitse jotta voisi sanoa sitä tutuksi. Ei. Tämä tie on meille tuntematon.

Pekka Simojoki pukee tämän tilanteen eräässä laulussaan seuraavilla sanoilla: "Tänne saakka on tultu Hänen voimassaan; huomispäivästä vielä en tiedä. Kyllä Jumala huolen pitää hulluistaan; vieköön minne Hän tahtoo vain viedä."

Kun Israel oli Jordan-joen partaalla, odottamassa sen ylittämistä ja luvattuun maahan astumista, he olivat täysin uuden ja tuntemattoman edessä. Mooses, joka oli ennen johtanut kansaa oli kuollut. Mooses, joka syntyi aikana jolloin hänellä ei ollut lupa elää, sai Jumalan varjelemana elämän takaisin: Hänet löydettiin Niilin virrasta ajelehtimassa pienessä korissa. Hän sai egyptiläisen koulutuksen. Jumala kutsui hänet Israelin kansan johtajaksi palavan pensaan äärellä. Hän oli kasvatusten Faaraon, Israelin orjuuttajan kanssa vaatien Israelin vapauttamista. Hän ohjasi Israelin pois Egyptistä. Mooses huusi Jumalan puoleen kun israelilaiset syyttivät häntä kansan tuomisesta erämaahan kuolemaan – ja Punainen meri aukeni heidän edessään. Mooses huusi Jumalan puoleen kun kansa nurisi milloin ruan, veden tai lihan puutteesta – ja Jumala vastasi Mooseksen kautta. Mooses oli Jumalan antama johtaja, jolle Jumala antoi liiton taulut. Mooses oli hän, jolle Jumala oli antanut tehtäväksi viedä Israelin kansan pois Egyptin

tin orjuudesta luvattuun maahan – lepoon.

Nyt kansa oli tullut luvattun maan rajaviivoille, mutta Moosesta ei enää ollut. Nyt viimeistään kansalla olisi ollut hyvä syy sanoa: "Kääntykäämme takaisin. Moosesta ei enää ole. Me emme tiedä mitä on vastassa. Me emme tunne tätä tietä, mutta me tunnemme erämaan ja tiedämme Egyptin. Menkäämme takaisin samoja latuja pitkin joita tulimme tänne!"

Mutta sanoma kuului kansalle tässä uudessa tilanteessa: "Kun te näette Herran, teidän Jumalanne liitonarkin ja leeviläiset papit sitä kantamassa, niin lähtekää tekin liikkeelle paikoiltanne ja seurakkaa sitä... Sillä te ette ole ennen kulkeneet sitä tietä." (Joosua 3:3-4)

Vaikka tilanne Israelin kansalle oli uusi ja täysin tuntematon, Jumala ohjasi heitä kulkemaan tuntematonta tietä turvallisesti. Me olemme myös tälläisessä tilanteessa. Olemme vaihtaneet, emme ainoastaan vuotta vaan myös vuosikymmentä. Mitä tämä vuosikymmen tuo tullessaan? Saatamme nähdä kaukana horisontissa erilaisia kangastuksia tulevasta. Ehkä horisontin värit eivät ole välttämättä maalattu kirkkailla väreillä. Jopa tummat sävyt ja myrskypilvet saattavat kuulua horisontin värikarttaan. Mutta toisaalta, Raamattu myös vakuuttaa päinvastaisesta Sananlaskujen kirassa: "Mutta vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka" (Snl. 4:18). Siispä meille tuntematon 2020-vuosikymmen ei ole pimeyteen päin kulkemista vaan valkeuteen, Jumalan läsnäoloon vaeltamista.

Joosua, sai Jumalalta ohjeita tässä uudessa tilanteessa. Kun Hän ilmoitti Joosualle Mooseksen kuo-

lemasta, Hän samaan hengenvetoon jatkoi: "nouse siis, ja mene tämän Jordanin yli, sinä ja kaikki tämä kansa!" Voisimme odottaa toisenlaista viestiä kuten: "nouse siis ja vie kansa takaisin tuttuja reittejä Egyptiin! Mooses ei ole teitä viemässä Jordanin yli." Miksi tämä ei ollut Jumalan viesti? Miksi Jumala kehotti Joosuaa menemään Jordanin yli? Jumala kehotti Joosuaa ja kansaa kulkemaan eteenpäin koska Hän oli luvannut tämän maan israelilaisille! Hän oli luvannut näin Moosekselle. Ja kaiken lisäksi, Jumala lupasi olla Joosuan kanssa niin kuin Hän oli ollut Mooseksen kanssa. Jumala vakuutti Joosualle: "Minä en jätä sinua enkä hylkää sinua!" (Joosua 1:5). Joosuan tuli olla vain luja ja rohkea!

Jumala tiesi, että Israelin kansan tilanne oli uusi. Hän tiesi, että he joutuvat kulkemaan sellaista tietä, jota he eivät ennen olleet kulkeneet. Hän rohkaisi Joosuaa ja antoi kansalle ohjeet seurata Jumalan liitonarkkia. Silloin kansa kulkee tuntemattomaan turvallisesti Jumalan läsnäolossa.

Kun jatkamme elämämme matkaa tuntemattomaan 2020-lukuun, saamme olla varmoja siitä, että emme ainoastaan näe kirkastuvaa aamuruskua elämämme horisontissa, mutta saamme myös kokea Jumalan läsnäoloa kaikissa elämän tilanteissa seurassamme Häntä. Kohtasimme sitten yksilöinä, perheinä tai yhteiskuntana mitä tahansa, uskallamme käydä eteenpäin Jumalan seurassa.

Simojoki pukee tämän alussa sitaaretuilla sanoilla: "Tänne saakka on tultu Hänen voimassaan; huomispäivästä vielä en tiedä. Kyllä Jumala huolen pitää hulluistaan; vieköön minne Hän tahtoo vain viedä." Tunne Jumala ja toivota tuntematon 2020 tervetulleeksi!

Harmaus valkenee

SAANA

Keskiviikko joulukuun 11 päivä 2019, valkenee Vancouverissa saman värisenä kuin harmaa vilalanka.

Aviopari Saana ja Joshua Walker ovat viime keväänä suorittaneet maisterin tutkinnon Vancouverin Regent-College teologisessa koulussa.

Parhaillaan he jatkavat opintoja keskittyen toiseen maisterintutkintoon. Saana (o.s Keskinen) on kotoisin Keskisuomen Kuhmoisista, puolivälissä Tamperetta ja Jyväskylää. Jo neljännessä polvessa olevalla kotitilalla Saanan veli, kotitilan perijänä, kasvattaa mansikoita ja vadelmia.

Uskovaiset vanhemmat kylvivät tyttärensä sydämeen hengellisen siemenen. Viisivuotiaana pieni Saana tyttö sanoi äidilleen, "Haluun antaa elämäni Jumalalle, miten voin sen tehdä?" Äiti vastasi, "Me rukoilemme yhdessä." Jumalan

armo on kantanut Saanaa monissa elämän vaiheissa. Valmistuttuaan yliopilaaksi Saana pyrki yliopistoon ja hänet hyväksyttiin matemaattiseen tiedekuntaan.

- Olin silloin 18 vuotias ja kutsumus hengelliseen työhön painoi valintapuntarissa kuitenkin enemmän. Läksin Youth with a Mission organisaation puitteissa hengelliseen työhön.

Miten vanhempi suhtautuivat valintaasi? - Se ei ollut täysin kivutonta heille, koska lasten jatko-opiskelu oli heille hyvin tärkeää. Se että äidilläni oli ollut lähetyskutsu Japaniin, mikä ei kuitenkaan käytännöllisistä syistä toteutunut, helpotti tilannetta. Äitini varmaan sai lohtua siitä, että minulla oli mahdollisuus tehdä sitä mitä hän ei voinut.

Saana on kanadalaisen miehensä kanssa ollut monissa maissa hengellisessä työssä, viimeiset viisi vuotta Ukrainassa. - Siellä ollessamme tunsimme, että meidän täytyy saada enemmän hengellistä tietoa opetustyötä varten. Regent on ollut erittäin hyvä koulu meille. Siellä professorit ovat korkeasti oppineita, mutta myös henkilökohtaisesti pelastuksen armon vastaanottaneita.

Vietettyäsi vuosia ulkomailla, onko ollut suomalaisuuteen liittyviä kaipauksia? - Luonnostaan kaipaamme ihmisiä ja myös suomalaista ruokaa.

Ilokseni muistin tuoda Saanalle suomalaisen ruisleivän missä on reikä keskellä. Oli suuri yllätys saada häneltä hänen itsensä kutomat villasukat, harmaan taivaan väriset. Ei voi parempaa suomalaista lahjojen vaihtoa unelmoidakaan. Lounaan syötyämme Vancouverin taivaan harmaus on hiukan vaalentunut. On hyvä jatkaa eteenpäin siihen Raamatun Sanan viittaukseen luottaen, että Kristityn vaellus valkenee valkenemistaan aina kirkkaan päivän koittoon.

Teksti/ Kuva: Eero Sorila

Miten he voivat kuulla jos ei kukaan kerro heille? (Room. 10:15)

Zach Noso asuu Delta BC:ssä ja hän on aktiivisesti mukana Vancouverin 19Twenty seurakunnassa. Hänen vanhempansa ovat Jyrki ja Nancy Noso ja hänellä on kolme sisarusta. Hänen isoisänsä, Jaakko Noso oli tunnettu kitaranvalmistaja. Zach on vakuuttunut siitä, että Jumala on kutsunut hänet julistamaan evankeliumia, jopa pitämäämään katu-kokouksia. Hän tekee sitä ilomieliin ja suurella rohkeudella. Tässä haastattelussa saat tutustua tähän nuoreen evankelistaan.

Kerrotko kuinka tulit uskoon?

Jumala alkoi vetää minua luokseen, kun olin seitsemäntoistavuotias. Ennen sitä en ollut ottanut uskon asiaa vakavasti. Olin käynyt kirkossa aina lukio-asteelle saakka, mutta sen jälkeen Jumala oli todella viimeinen asia mielessäni. Kun lukio lähestyi loppuaan, joukko kokemuksia ja vaikutteita sai minut etsimään Jumalaa. Kun olin 12 luokalla, entinen pastori haastoi minut lukemaan koko Raamatun läpi yhden vuoden aikana. Maaliskuun ja kesäkuun vä-

Zach julistaa Sanaa Granville ja Georgia kadulla ja alla olevassa kuvassa Marihuanafestivaali Sunset Beachillä

lillä olin lukenut 1. Mooseksen kirjasta Psalmien alkuun. Kesän loppuun mennessä olin lukenut koko Raamatun läpi. Pyhien kirjoitusten lukeminen oli se, minkä kautta opin tuntemaan Jeesuksen ja otin Hänet vastaan Herrana.

Musiikki on tärkeä osa elämääsi. Voitko kertoa mitä ylistys merkitsee sinulle ja kuinka Herra johdatti sinut ylistyksen johtajaksi?

Aloin olla kiinnostunut ylistysjohtamisesta, kun menin Ison Kirja Raamattukouluun Suomessa vuonna 2012. Juuri siellä aloin tuntea Jumalan johtavan minua kohti musiikkia. Soitin kitaraa ja bassoa muutamassa kokouksessa. Palattuani Kanadaan, aloin soittaa ylistysryhmässä. Olin silloin 19-vuotias. Parin ensimmäisen vuoden aikana soitin bassoa joka sunnuntai. Vietin paljon aikaa harjoittelemalla henkilöiden kanssa, jotka olivat paljon musikaali-

sempia kuin minä; näyttää siltä, että heidän korkeat musiikilliset taitonsa ovat vaikuttaneet minuun.

Suhteeni musiikkiin on erikoinen. Kuuntelen harvoin mitään musiikkia vapaa-ajallani; työmatkani ovat täynnä esikuvallisia saarnasarjoja, äänikirjoja ja teologian luentoja. Suurin haluni on löytää kappaleita, jotka tuovat esille Jumalan Sanan syvät ja valtavat totuudet. Käytän yleisesti vanhoja lauluja ja yritän nykyaikaistaa niiden sävelmiä ylistyssarjojeni muodostamiseksi. Raamatun kannalta ylistys ei ole vain musiikin kautta tapahtuvaa. Ylistyskuorojen laulaminen on vain pieni osa suuresta todellisuudesta, joka valaisee Hänen luonnettaan ja voimaansa.

Teet jotain erittäin radikaalista evankeliumin puolesta. Kerro siitä.

Jotkut saattavat kutsua sitä radikaaliksi, mutta en usko, että se on sitä kun ajattelee mitä apostolit

tekivät ensimmäisellä vuosisadalla. Eikö ole tarkoitus että he ovat meille esimerkkinä? Noin viisi vuotta sitten aloin julkisesti puhua evankeliumia piknikkipöydän äärellä, eräässä tapahtumassa Vancouverin keskustan itäpuolella, missä jaettiin ruokaa. Siitä lähtien tämä ministeriö on laajentunut niin, että katu-kokouksia pidetään säännöllisesti Granvillen ja Georgian sekä Mainin ja Hastingsin kulmissa Vancouverissa. Olen puhunut myös muissa paikoissa, kuten Robson-aukiolla, kalamarkkinoilla Filippiineillä ja jopa Marijuana festivaali Sunset Beachillä!

Miksi teen tätä? Olen vakuuttunut siitä, että Jumala on kutsunut minut tekemään tätä työtä, organisoimaan sitä ja varmistamaan, että se tapahtuu. Evankeliumi on kuultava! Usko syntyy kuulemisen kautta, ja jos kukaan ei halua erottautua ja antaa evankeliumiamme ympärillä olevalle, uskonnollisesti välinpitämättömälle yhteiskunnalle, kuinka he sitten voisivat ymmärtää?

Elämme häiriötekijöiden aikakautta. On niin helppoa mennä mukaan kaikkeen hulinään, mitä on tarjolla. Uskon, että jos haluamme levittää evankeliumia nopeasti ja tehokkaasti, meidän on kyettävä saamaan ihmisten huomio niin, että he pysähtyvät kuuntelemaan. Ja miksi ei puhua kaupungin vilkkaimmissa risteyskissa, joissa sadat jalankulkijat kulkevat ohi? Se on lähestymistapani, ja toivon että useampi meistä etsii tapoja viedä evankeliumia eteenpäin tehokkaimmalla mahdollisella tavalla.

Voisin kertoa monista miehistä, jotka käyttivät samanlaista lähestymistapaa, esimerkiksi: Spurgeon, Wesley, Whitefield, Moody ja luettelo jatkuu. Kun katsomme menneiden sukupolvien työtä, niin eikö juuri heidän kaltaisten rohkeiden ihmisten usko saanut aikaan suuria hengellisiä heräämisiä?

Mitä haasteita tämän aikakauden nuoret kohtaavat nykyään?

Suurimmalla osalla sukupolveni nuoria, maailmankatsomus on rakennettu hiekkapohjalle. Lainatakseni Roomalaiskirjeen 12:2 kieltä: "Alkääkä mu-

Katukokouksia pidetään säännöllisesti Granville ja Georgia kadulla

kautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksemme, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.” Ennen uskoontuloani, näkemykseni

perustuivat täydellisesti lukiolaisten ikäluokkien maailmalliseen ajattelutapaan. Raamattu ei todellakaan ollut tuolloin elämäni perusta. Elämäni tuli todellinen taistelu, voidakseni muuttaa ajattelutapani Jumalan mielen mukaiseksi. Todellinen käännekohta oli, kun minut otettiin erään kokeneemman henkilön siipien suojaan ja sain käydä läpi opetus-

lapsi-ohjelman. Tapasimme viikoittain. Minun tuli käydä läpi Raamatun totuuksia ja muistaa niitä ulkoa ja oppia kuinka lukea Raamattua päivittäin. Myös oppia johtamaan raamatuntutkistelua muiden kanssa, jakamaan evankeliumia, ymmärtämään ja soveltamaan Jumalan käskyjä elämässäni. Minulle opetettiin, kuinka tehdä hengellisestä kasvusta tarkoituksellinen osa elämäni.

Kuinka vanhempi sukupolvi voi tulla rinnalle auttaakseen nuorempia matkalla?

Rohkaisemalla niitä, jotka ovat nuorempia uskossa, kuten Paavali sanoo 1 Tes. 2: 11-12, ”Samoinkuin te tiedätte, kuinka me, niin kuin isä lapsiansa, kehoitimme itseketakin teistä ja rohkaisimme teitä, ja te roitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvillisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.” Paavali oli tietoinen muiden hengellisestä kasvusta.

Tarvitsemme enemmän tällaisia ihmisiä tänään. Ihmisiä, jotka kuten Paavali, halusivat tulla Kristuksen kaltaiseksi. Monet sukupolveni ihmisistä ovat samanlaisia kuin ne, joista Jeesus sanoi: kuin lampaat ilman paimenta. Tänään meitä vallitseva maallistuminen on sellaista, mikä jättää meidät ilman kompassia, ei enää tiedetä mikä on oikein tai väärin.

Tarvitaan paljon kärsivällisyyttä voidaksemme auttaa sukupolveni ihmisiä hengelliseen kasvuun. Mutta ei kukaan, joka on menestynyt tällä alueella, varmaan katsoisi taaksepäin. ”Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä” (Gal. 4:19). Kaikki mitä teemme evankeliumin työn eteenpäin viemiseksi, on sen vaivan arvoista.

Koonnut: O. Alopaeus
Käännös: A. Tomminen

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tulla Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen. ”Sillä kaikki ovat syntyä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vaille” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua synnejäsi, pyytää anteeksi-antoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. ”...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin: Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

”Kotikaupungin” valot

Kun kirjoittelen tätä yön pimeydessä, mieleeni tulee Raamatun kertomus kymmenestä neitsyestä.

Ymmärtäväiset neitsyet ottivat öljyä astioihinsa ynnä lampunsa. Oli siis kysymys varautumisesta. He arvioivat, että yön pimeydessä tarvitaan valoa.

Olin hiljattain vierailemassa erään entisen jersalimilaisen naisen tykönä ja puheeksi tuli vuoden -96 lumimyrsky Victoriassa. Nainen kertoi, että myrskyn keskellä hänellä katkesi sähköt. Hän lähti isossa talossaan kompastellen etsimään öljylamppua. Hän löysi lampun,

mutta siinä ei ollut öljyä, ja myrskyssä ei ollut mitään mahdollisuutta mennä ulos sitä ostamaan. Hän oli harmissaan ja hädissäänkin, kun ei ollut ajoissa tarkistanut öljyä. Hän vakuutti, että nyt hänellä on aina varastossa öljyä.

Hädän hetki opetti hänelle jotain tärkeää. Hän ei ollut uskosta osallinen, eikä ymmärtänyt vertausta öljystä. Mutta hänen kertomuksensa muistutti minua Raamatun neitsyestä sekä lampusta, jonka olin nähnyt eräässä kaupassa. Menin kauppaan ja ostin sen lampun ja myös tarpeeksi öljyä.

Viiden viisaan neitsyen

viisaus oli siinä, että he olivat varautuneet ajoissa tulevaisuutta varten. Toiset huomasivat myöhemmin, että heiltä puuttui öljy, mutta se oli liian myöhäistä.

Yön varjot näyttävät nousuvan joka suunnasta, emmekä tiedä, kuinka pimeää voi olla edesspäin. Taivaalla hohtaavat ”kotikaupungin” valot, mutta ystävät kalliit, me olemme vielä matkalla ja öljyä tarvitaan. Voi olla, että myrskyn yllättäessä ei ole enää mahdollisuutta eikä edes rahaa sitä ostaa.

Toivon hyvä lukijani, että illan pimetessä huomaat ajan vakavuuden. Yösydännä kuuluu huuto: ”Katso ylkä tu-

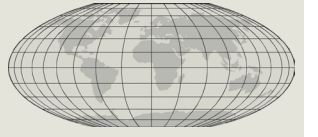

lee. Menkää Häntä vastaan.” Miten sinun lamppusi laita on?

”Olkoon meillä öljyn kylläys, Niin nyt lampuissamme vaan. Että Jeesuksemme tullen kirkkahina loistetaan.”

Kirsi Korte

Lähetystyön Viesti

Suomalaisia harjoittelijoita Caring Handsillä!

Tietokoneiden aikakausi on alkanut CARING HANDSILLÄ

Jo useiden vuosien ajan Caring Hands on saanut harjoittelijoiksi ammattikorkeakoulujen oppilaita Suomesta. "Terve Afrikka"-järjestö toimii Suomessa yhdessä eri ammattikorkeakoulujen kanssa ja organisoii opiskelijoiden sijoittamiset paikallisen yhteistyökumppanin, Clark International Universityn kautta. Harjoittelijamme tulivat Seinäjoen ja Lapin Ammattikorkeakouluista. Tällä hetkellä monet meille tulleista harjoittelijoista opiskelevat sosionomeiksi. Olemme kiitollisia kaikkien heidän harjoitteluajasta Caring Handsillä!

Tietokoneiden aikakausi on alkanut.

Caring Hands kouluttaa naisia ja nuoria uuteen ammattiin. Tavoitteena on saada heille parempi toimeentulo. Ugandassa nuorten työttömyysaste on korkea (64%). Caring Handsin tavoitteena on tukea heikossa asemassa olevien työllistymistä ja toimeentuloa yhteisössämme tarjoamalla heille yrittäjä- ja ammattikoulutusta.

Yrittäjäkoulutusohjelmamme kestää neljä kuukautta ja osallistujia on noin sata. Oppilaat ovat yleensä köyhissä olosuhteissa eläviä, yksinhuoltajia, työttömiä tai koulunsa kesken jättäneitä. Oma ryhmänsä ovat myös he, joilla on haasteita terveyden, kuten HIV:n tai jonkun vamman kanssa. Koulutukseen sisältyy liiketoiminnan

Mummonmarkoilla uuteen elämään

Korut tehdään käsityönä suomalaisista kolikoista Caring Hands Ugandan tiloissa Kampalassa. Korujen tekemiseen liittyy useita käsityövaiheita. Tuotteet lakataan ja korvakorujen koukut ovat joko kirurginterästä tai nikkelivapaata korumetallia. Ostamalla kauniin käsintehdyn korun tuet naisten ja nuorten yrittäjäkoulutusta. Kiitos, että annat heille mahdollisuuden itsenäiseen elämään.

suunnittelua, pienyrityksen perustamista ja sen rahoittamista. Liiketoiminnan kestävyys tueksi on perustettu säästöryhmiä. Caring Handsin henkilökunta tukee ja seuraa edunsaajia myös valmistumisen jälkeen lii-

ketoiminnan aloitusvaiheessa. Koulutuksen myötä oppilaillamme on mahdollisuus omavaraiseen ja itsenäiseen elämään.

Milla Happonen

Hei! Olen Aishah ja olen 36-vuotias.

Minulla on kaksi lasta ja olen yksinhuoltaja. Minulla on oma kampaamo, jossa myyn myös kenkiä. Olen ollut yrittäjänä 8 vuotta. Olen käynyt Caring Handsin yrittäjäkurssilla kaksi kuukautta. Täällä tulen oppimaan asioita, joiden avulla pärjään paremmin yritykseni kanssa. Olen onnellinen saamastani avusta täällä. Siitä on hyötyä tulevaisuudessani ja myös lasteni tulevaisuudessa.

Tavoitteenani on oppia säästämään niin, että voin ostaa perheelleni turvallisen asuinpaikan. Haluan oppia suunnittelemaan yritykseni tulevaisuutta, jotta perheelläni olisi vakaat tulot.

Olen tyytyväinen yritykseeni, mutta toivoisin sen kasvavan. Pidän siitä, että asiakkaani luottavat minuun ja haluan olla heidän luottamuksensa arvoinen. Haluan lapsilleni hyvän koulutuksen ja turvallisuutta. Toivoisin, että voisin antaa heille enemmän kuin nyt. Teen kaikkeni ettei heidän tarvitse kokea samanlaista lapsuutta kuin itse olen kokenut

(Haastattelu ja kuva Suvi Rantamäki)

"Hei! Olen Sarah ja olen 54-vuotias.

Minulla on kaksi tyttärtä, jotka ovat 24- ja 27-vuotiaita. Olen opiskellut useita koulutuksia ja minulla on kaksi tutkintoa. Olen ollut monissa eri työpaikoissa, mutta tällä hetkellä en työskentele missään. Minulla on oma baari ja yrittäjänä olen toiminut 12 vuotta. Haaveilen toisen yrityksen perustamisesta, koska valmistin laukkuja, silloin kun minulla ei ole asiakkaita. Caring Hands opettaa minua luomaan selkeän vision, jotta yritykseni menestyvät. Olen oppinut jo nyt säästämisestä lisää ja odotan innolla tietokoneen oppimista. Haluaisin oppia, kuinka markkinoida yrityksiäni. Koulutus on ilmainen, joka on todella tärkeä monille. Se antaa toivoa paremmasta tulevaisuudesta. Moni saa vahvuutta uskoa omiin kykyihin ja itsevarmuutta koulutuksesta. Olemme kiitollisia oppimistamme hyödyllisistä asioista.

(Haastattelu ja kuva Suvi Rantamäki)

KONTAKTI INFO

Voit tutustua työhöemme Ugandassa:

caringhandsfinland.fi tai mummonmarkat.fi

<https://www.facebook.com/caringhandsuganda> https://www.instagram.com/caring_hands_uganda/

Caring Hands Finland ry

Postiosoite: Solistintie 2 Y 77, 00420 Helsinki, Finland Puhelin: +358 10 206 0000e-mail: info@caringhandsfinland.fi

Caring Hands Kanada

Caring Hands Kanadan kautta voi tukea työtämme. Lahjoitukset tulevat lyhentämättöminä suoraan meille Ugandaan! <http://caringhandscanada.com/donate>

Terveiset tulivuoren juurelta (Riitta & Oiva Iskanius)

Marraskuussa teimme kolmannen matkan Guatemalaan. Tämä matka oli siitä erilainen meidän tavallisista pyhäkouluamatkoistamme, että meillä oli etukäteen osoite tiedossa mihin "ohjelma" oli menossa.

Meidät haettiin Antigua Guatemalan kaupungista minibussilla. Siihen sopi hyvin viisi matkalaukkuamme ja kaksi painavaa laatikollista väritys- ja askartelu valokopioita. Tie Yepocapan maalaiskaupunkiin oli mutkainen vuoristotie, joka kulki kahden tuli-

vuoren kraaterista.

Kun saavuimme Yepocapaan, meidät vietiin suoraan koululle, missä sitten alkoi monen tunnin ohjelman kokoonpano. Colegio Berea on pieni yksityinen evankelisten omistama koulu. Koulun uskonnontunnin opettaja oli toivonut, että hän saisi jostakin systemaattisen Raamatun opetusohjelman kouluun. Hän oli tietoinen työstämme ja kiinnostunut saamaan meiltä ohjelman.

Niin teimme alakoululle 2½ vuoden ohjelman, mikä kattaa Raamatun tärkeimmät

Riitta ja Oiva seurakunnan pastori pariskunnan kanssa

Koulun opettajat vastaanottavat Raamattuohjelman

Pyhäkoululaiset lahjoineen

vuoren välistä.

Yepocapa on kahvinviljelysaluetta. Kahvi kasvaa hyvin tulivuoren rinteillä. Kaupungin sijainti on Volcan de Fuego tulivuoren juurella. Se on Guatemalan aktiivisin tulivuori. Yöllä kuulumme ukkosen jyrinää. Se oli kuitenkin tulivuori joka äänteli. Aamulla meille kerrottiin, että öisin näkyy kun tulta syöksyy tuli-

tapaukset: alkaen maailman luomisesta viimeiseen tuntiin, joka on uusi Jerusalemi. Lapsille oli juuri alkanut kesälooma. Kun he alkavat uuden lukuvuoden tammikuussa, otavat he sitten ohjelman käyttöön uskontotunneille.

Ohjelmaa käytetään myös paikallisen seurakunnan pyhäkoulussa seurakunnan pyhäkoulussa. Uskonnon

opettajan puoliso on seurakunnanpastori. Olimme mukana pyhäkoulussa tapauksissa lapsia. Pyhäkoulussa on kolme luokkaa ja ohjelma käytetään keskiluokassa 7-10 vuoden ikäisille. Sinä sunnuntaina oli koolla melkein 30 lasta. Annoimme heille lahjat, jotka olimme ostaneet Guatemala City'n Raamattuseuran kaupasta. Lapset olivat hyvin

suloisia ja kävivät meitä halauksissa ja kiittämässä.

Guatemalalaiset ovat hyvin ystävällisiä ja auttavaista kansaa. Meistä pidettiin oikein hyvää huolta Yepocapassa. Saimme syödä Guatemalalais-

ta ruokaa eri kodeissa. Meille jäi miellyttävät muistot tästä matkasta. Rukouksemme on, että näistä opetustunneista olisi suuri siunaus Yepocapalapsille.

Yli 250 000 juutalaista muutti Israeliin viime vuosikymmenellä

Vuosina 2010-2019 Israeliin muutti yli 255 000 juutalaista 150 maasta. Juutalaistoimiston mukaan Israeliin saapui kaikista eniten uusia maahanmuuttajia vuonna 2019, kun noin 34 000 juutalaista muutti Israeliin. Se oli 18 % enemmän kuin vuonna 2018. Yli puolet viime vuosikymmenen aikana muuttaneista juutalaisista (noin 130 000) saapui entisen Neuvostoliiton alueelta.

Yli 55 000 saapui Euroopasta, joista yli 38 000 oli Ranskasta; noin 32 000 Yhdysvalloista; 13 420 latinalaisesta Amerikasta (noin 4 320 Brasiliasta ja noin 3 150 Argentiinasta); lähes 10 500 Etiopiasta; yli 3 800 Kanadasta; noin 2 560 Etelä-Afrikasta; ja yli 1 950 Oseaniasta, joista suurin osa oli Australiasta.

Lähde: ISRAEL21c 1.1.2020

PAOC PRAYER - ZIMBABWE

YK:n mukaan Zimbabwe on hengenvaarallisen ruokakriisin edessä. Yli puolella väestöstä on vähän tai ei ollenkaan ruokaa. 90% alle kaksivuotiaista lapsista on alipainoisia eikä heillä ole tarpeeksi syötävää. ERDO auttaa hätätapauksissa. Rukoilkaa, että jokainen Zimbabwen asukas saisi tarvittavan määrän ravintoa ja että ERDO:lla olisi riittävästi varoja auttaakseen nälkäisiä. Rukoilkaa, että Jumala siunaisi aluetta sateella ja kestäväällä rauhalla. Rukoilkaa myös, että monet kääntyisivät Herran puoleen ja huolehtisivat toisistaan ja yhteisö.

Papua-Uusi-Guinea

Teksti/ kuvat: Eero Ketola

Suomalaisten helluntailähettien työ Papua-Uudella-Guinealla täytti viisikymmentä vuotta. Juhlaviikko alkoi johtajuuskonferenssilla ja huipentui nelipäiväiseen suurtaipah-tumaan 26. – 29. lokakuuta. Juhlat olivat Kokopossa, Uuden Britannian saarella, lähellä paikkaa jossa ensimmäiset suomalaislähetit, Raakel ja Kari Harri ja Martta ja Lauri Pesu aloittivat työn. – Olemme vastaanottaneet 50 vuotta. Nyt on aika lähettää, julisti kansallinen johtaja lose lamba.

Lähellä juhlapaikkaa on Rabaulin kylä kaupunki. Se tuhoutui 25 vuotta sitten kahden tulivuoren purkauksessa samaan aikaan. Kaupunki peittyi tuhkaan ja trooppinen rankkasade muutti tuhkan niin painavaksi että käytännössä kaikki talot tuhoutuivat. Työ alkoi tällä alueella 50 vuotta sitten ja siitä syystä juhlapaikaksi valikoitui Papua-Uudelle-Guinealle kuuluva Uusi-Britannia. Kookosviljelmillä oli töissä pääsaaren Yläkömaalta tulleet työntekijöitä. Heitä tuli runsaasti uskoon ja he veivät evankeliumin sanoman omille kotiseuduilleen. Yläkömaalla ruotsalaiset Ludvig ja Hilding Erickson toimivat liikemiehinä. Työnsä lisäksi he tekivät voimakasta evankeliumin työtä. Ericksonin veljekset kutsuivat vuonna 1974 Liisa ja Matti Kumpulaisen auttamaan Mt. Hageniin. Ihmisiä oli tullut siellä kymmenittäin uskoon. Kaupungista käsin työ ulotettiin Mendiin. Martta ja Lauri Pesu sekä Riitta ja Simo Rautio tulivat Moreaan. – Ihmiset olivat aivan kivikauden tasolla. He olivat miltei alastomia. Menimme Jalipuun. Siellä ei ollut uskovia, ei liioin Pangiasa. Kaikkialla ihmisiä tuli uskoon ja herätys levisi kulovalkean tavoin, muistelee Simo Rautio.

Papua-Uuden-Guinean työssä suurimman työn ovat tehneet Australian suomalaiset helluntaiseurakunnat. Parhaimmillaan heillä oli saarella yhtä aikaa viisi lähettiperhettä. Kanadan suomalaisseurakunnat ovat olleet innolla mukana työssä. Pekka Kaijankoski tekee viikkoja kestäviä matkoja ja rakentaa ja julistaa Sepik-joen alueella.

Juhlakulkueessa kokouspaikalle

Juhla oli ilon, riemun ja kiittolisuuden osoittamista ennen kaikkea Jumalalle. Heimot saapuivat juhla-kulkueena kokouspaikalle kolmen kilometrin matkan. Paljasjalkaiset juhlijat tanssivat, ylistivät ja lauloivat loputtoman tuntuiseksi. Polttava helle ja tanssirelta nouseva pöly ei heitä haitannut. Paikalla olevat lähetystyöntekijät saivat osakseen myös hämmästyttävän suurta arvontaa. Puheissa toistui myös kiittolisuus seurakuntia kohtaan,

jotka ovat lähettäneet työntekijöitä ja osallistuneet suurella, taloudellisella vastuulla muun muassa kirkkojen ja raamattukoulujen rakentamiseen.

Jussi Rytönen ja lose lamba paljas-tavat kiitoslaatan.

ALCPNG 50 –vuotisjuhla. PNGn Yhdistyneitten paikallisten seurakuntien 50 –vuotisjuhlan kunniaksi paljastettiin tämä muistolaatta. Suomalaiset lähetysseurakunnat yhdessä papua-uusi-guinealaisten veljien ja sisarten kanssa ovat ahertaneet antaumuksella Jumalan valtakunnan leviämiseksi. Jumalan siunausta ja olkoon Jeesus ylistetty!”

Iloisia kuulijoita

lista seurakuntaa ja niissä on yhteensä noin 40 000 jäsentä. ALC on Fida Internationalin virallinen yhteistyötaho Papua-Uudella-Guinealla.

Juhlissa toi tervehdyksen muun

JATKUU SIVULLA 11

Olimme olleet eri puolilla Keniaa kokouksissa mukana. Olimme keränneet myös Mihutissa, kaukana korkeilla vuorilla.

Mihutissa oli pieni seurakunta, jonka

Häät Mihutin vuorilla Keniassa

pappina oli nuori evankelista Francis Kanyai. Hän oli ostanut vaimokseen nuoren uskovaisen tytön Lucy Wanjugu'n, joka oli käynyt jonkun verran koulua. Sulhasen piti maksaa monta lehmää ja shillinkejä ennen kuin sai tytön isältä suostumuksen avioliittoon.

Nyt oli kuitenkin häät edessä ja ne pitäisi viettää mahdollisimman eurooppalaisittain. Pentti mieheni ja minutkin oli sinne kutsuttu. Eila Kajahalme teki sokeriliemellä päällystetyn kakun. Paketeista tulleista tavaroista löytyi muuta tarvittavaa kaunista valkoista. Takapihalla otettiin ruusuja morsiamelle. Nyt olimme valmiit lähtemään matkaan Ra-

jahalmeiden autolla. Sataa tihuutti, savinen vuoristotie oli edessä. Joskus jouduimme työntämään autoa mäkeä ylös. Savisina ja kumisaappaat jalassa saavuimme vihdoinkin määränpään.

Paikalle olikin kokoontunut paljon väkeä sitä ihmettä katsomaan, kuinka Euroopassa häitä vietetään. Ensio Rajahalme vihki morsiusparin. Minä otin muutamia kuvia. Sitten oli hääkakun leikkaamisen aika, josta ei meinannut tulla mitään. Eila neuvoi ja auttoi mutta hankalaa se oli. Juhlayleisö sai kakusta pienen murun kouraansa, että voivat maistaa miltä kakku maistuu. Meille valkoisille tarjottiin maito-teeä ja valkoista leipää,

jossa oli makeaa hilloa päällä. He antoivat parastaan.

Isolle aukiolle kokoonnuimme kokoukseen, jossa sulhasen piti pitkän puheen. Siitä tulikin oikein herätyskokous. Häiden jälkeen siellä syntyi herätystä. Osaltaan siihen vaikutti myös se, että pappi oli nyt naimisissa, sillä sellaisen sanalle annetaan enemmän arvoa ja kunnioitusta. Jumalan Sana ei tyhjänä palaja.

Ritva Sutinen

Joulujuhlat Ecvillessä

Mikä voisi olla ihanampaa näin joulun alla kuin saada kutsu Eckvillestä: "Tule pitämään joulukokous."

Lähdimme Leon kanssa matkaan. Shirley ja Fred Dobirstein, uskolliset laulajat ja soittajat, tulivat mukaan. Erikoisvieras Lena Woods (entinen Lena Korhonen Torontosta), joka nyt asuu perheineen Edmontonin lähellä, tuli jakamaan todistuksensa ja lauloi meille laulun "Loista Joulun Tähti". Oli ihana kuulla taas Lenan laulavan.

Fred ja Shirley lauloivat monia lauluja ja heitä on meidän kaikkien aina ilo kuulla. Kokous alkoi Anna-Liisa Raatikaisen johdatuksella. Leo, joka uskollisesti vielä hoitaa kaikki äänityslaitteet, piti alkukurouksen. Shirley luki joulu-evankeliumin sekä suomeksi että englanniksi.

Anna-Liisa piti puheen jonka aiheena oli, "Onko Hänelle tilaa pöytäsi äärellä tänä jouluna?" Johanneksen

1:1-5. Olemmeko niin tottuneet näihin jakeisiin niin, että unohdamme, mikä on maailmankaikkeuden suurin ihme? Koskettaako se meitä enää niin että ottaisimme käteen Pyhän Raamatun? Vai onko tämä aarre, Jumalan Sana, siellä ylähyllyllä, pölyn peitossa niin ettei sinun tarvitse sitä katsoa päivittäin? Vuonna 1545 Martin Luther, vuotaa ennen kuolemaansa, sanoi voimakkaasti: "Anna ihmisen, joka haluaa kuulla Jumalan puhuvan, lukea Pyhä Kirjoitukset."

Jumala puhuu meille esisiemmen kautta, mutta näinä viimeisinä päivinä Hän on puhunut meille Poikansa kautta. Poika on Jumalan Kirkkauden Säteily ja Hänen olemuksensa tarkka kuvaus. Voimme sielussamme kuulla Pyhän Hengen kautta itse Jumalan äänen Hänen kirjansa välityksellä. Ei - ystäväni - ei Jumalan Sana ole kuollut, eikä se palaja tyhjänä - kun vaan uskomme. Meillä

on kopioita tietokoneissamme, kännyköissä, mitkä ovat antaneet meille niin helpon pääsyn, joka hetki Jumalan Sanan ääreen. Ja silti me joskus ihmettelemme, kysymme, epäröimme - kuuleeko Jumala meitä? Tarvitseeko tätä lukea päivittäin? Ystäväni, Hän kuulee! Ja tarvitsee lukea päivittäin! Anna Hänen Pyhät

Sanansa elvyttää sinun sielua, niin että saat ilon sydämeesi. Tämä maailma on ihan sekaisin. Lopunaika on käsillä. Tarvitsemme Hänen Sanaansa ja toisiamme vielä. Sanomme usein - "I love

you - minä rakastan sinua." Kuinka voimme todella rakastaa toisiamme? Ainoastaan ensin tavoittelemalla omaa iloamme Jumalassa! Minulle turvapaikka maailmasta, joka tavoittelee vaan kaikkea epäjumalallista, on Kristuksen evankeliumi: USKO joka perustuu Jumalan Sanaan ja Hänen rakkauteensa ja vas-

ylivuotava rakkaus on Jumalan ilo, mikä laajenee kun vastaamme toisten tarpeisiin, emmekä aina vaan katso itseemme. Ilo Jumalassa, ilo elämässäsi - aito Jumalan ilo!

Annatto Hänelle sijaa pöytäsi äärellä tänä jouluna, kun Hän kutsuu. Vai vietätkö Hänen syntymäjuhlaansa, mutta et kutsu Häntä sinne? Niin kuin Lena sanoi: "Se on sama kuin joku pitää sinulle syntymäpäiväjuhlat, muttei kutsusi sinua." Kutsutko Jee-

Erikoisvieras - Lena Woods

Shirley ja Fred Dobirstein

suksen juhlimaan kanssasi, vai jätätkö Hänet taas sinne pölyiselle hyllylle? Siunausta ja Jumalan Rauhaa teille kaikille!

Anna-Liisa Raatikainen

Kuvat: Leo ja

Anna-Liisa Raatikainen

Helge Mononen Home with the Lord

My father Helge Martti Juhani Mononen was born on Sept 2, 1943 in Lahti Finland into the family of Hanna and Tauno Mononen. After graduating, he went to technical school and became a mechanical engineer in 1969. In 1972, he married my mother Erja. My parents had two children, myself and Miika before they immigrated to Canada in 1977. In Canada, they had three more children: Christel, Henry and Tim.

When we moved to Canada, my Dad was very fortunate to get a job as an engineer after only a few short months. My dad loved being an engineer. He loved designing things. He loved logic and problem solving and making things better. It is no wonder, then, that all of us have called Dad in a crisis: flooding, burst pipes or clogged sinks, etc.

My Dad was very active at Kotikirkko in Vancouver. He led the choir; he played in the brass band; he was a church elder and board member. He committed his life early to Christ and stuck to that commitment for the rest of his life. I often saw my Dad reading his Bible. I know that he prayed a lot. His biggest prayer was that God would deepen his kids' faith. One of the biggest blessings during his illness was the times that we spent praying as a family. Even though my father was not ultimately miraculously healed, those times of prayer were profoundly moving and healing to each one of us.

My Dad was full of integrity. I don't think anyone who knew him ever doubted whether he was being truthful; you never had to wonder what he was really thinking. There was no public persona or image to maintain. My Dad was

exactly the same person in every situation and context. He was authentic to the core and willing to stick his neck out when he thought he was right.

My Dad loved music and it could move him like nothing else. My Dad played the trombone and the trumpet. Back in Finland, he had joined the church brass band at the age of 13. Later on, he became that same brass band's conductor. In recent years, he played the trombone in the

Jubilee (Salvation Army) Brass Band. Since he loved and valued music so much, he obviously forced all his kids to play instruments as well, which we did not exactly appreciate at the time. My Dad retired in 2006. After that he was all about the grandkids. He spent countless hours swimming, playing pool and ping pong with my kids. My Dad played hockey with my nephews, in their back yard, or went to sauna and swimming. All the grandkids have spent time with my Dad watching his favourite show: Price is Right.

On his last morning, my Dad woke my mom. He was agitated and having trouble breathing; he wanted his kids to come to the hospital right away. My mom messaged us at 5:00 am and we all headed to the hospital. As we arrived, my Dad became visibly calmer; he clearly knew

that his time was running out and he waited for all of us to get to the hospital. We talked to him, we sang hymns, we prayed. It was heartbreaking and yet so beautiful. Shortly after we finished praying, my Dad peacefully took his last breath.

We are crushed by the sadness of missing him but also joyful because we know where he is. Our Dad is in heaven and has met with His Savior. And we are so grateful. Grateful that we had a loving father that made it easy for us to believe in a loving God. Grateful that we had this amazing role model whose whole life was such an example for us. Grateful that we had this time during his illness to spend time with him and tell him how much we loved him. Grateful that we KNOW we'll see him again. I miss you dad.

Annika Mononen

How Can They Hear Without Someone Preaching to Them? (Rom. 10:15)

Continued from back page

Faith comes through hearing, and if no one is willing to stand out there and give the gospel to the religiously disinterested society around us, how are they ever going to understand it?

We live in an age of distraction. It's so easy for us to get caught up in all of the fuss we as the human race are so capable of creating. I think that if we want to spread the gospel quickly and effectively, we need to be able to captivate people's attention and get them to spare a listening ear. And why not speak out at the busiest corners in town, where hundreds of pedestrians pass by? That's my approach, and it's my hope that more of us would look for ways to bring the gospel forward in the most effective way we can.

I could spend all sorts of time talking about men who took up a similar approach to myself; Spurgeon, Wesley, Whitefield, Moody. The list goes on. When we look at generations past, was it not the faith of bold men like these that defined and brought about the great spiritual awakenings of their eras?

What challenges do the youth and the millennials face today?

The vast majority of my generation has had their entire view of the world built upon a pile of sand. To borrow the language of Romans 12:2, how

many millennials do you know whose minds have been transformed and renewed, to test and approve the will of God? When I first became a Christian, my point of view was thoroughly based upon the thought patterns and conventions of my peers from high school; from the world. The Bible was certainly not the foundation of my life at that time. It was a real struggle, coming out of that, to reprogram

my way of thinking to conform to the way God has revealed it should be. The real turning point for me was when I was taken under the wing of someone more experienced than I, and brought through an intentional, comprehensive discipleship program. We met weekly. I was required to go through Bible studies; held accountable to memorize scripture, read my Bible and journal; I learned to lead bible studies

An orphanage Zach visited in the Philippines

with others, to share the gospel, to understand and apply God's commands to my life. I was taught how to make spiritual growth an intentional part of my Christian walk.

How can the older generation come alongside them to help them in the journey?

Watch over those who are younger in the faith. As Paul says in 1 Thessalonians 2:11-12, 'exhorting and encouraging and imploring' each of them 'as a father would his own children, that they would walk in a manner worthy of God who calls into his own kingdom and glory'. Paul was intentional about the spiritual growth of others.

We need more people like that today, people who are able to claim, as Paul did, to 'be imitators of me, as I imitate Christ.' Many in my generation are like those whom Jesus looked upon as distressed, like sheep without a shepherd. The predominant secularism surrounding my generation is one that leaves us without a basis for reasoning, a reason for life, or a compass for morality. It is a breeding ground of confusion.

It will take great patience to bring those of my generation to a place of total spiritual transformation, but I doubt that anyone who ever experiences success in this area would ever look back at the struggle to bring about spiritual growth in others (which Paul refers to as 'the pain of labour' in Galatians 4:19) and think the struggle is not worth the result.

Interview: OA

Todistaja

MISSION PRESS SOCIETY

1920 ARGYLE DRIVE, VANCOUVER B.C. V5P 2A8 CANADA

Uusi tilaus ○ Uusinta ○ Lahjatilaus ○

Tilaaajan nimi: _____ :

Osoite: _____

Lahjalehti nimelle: _____

Osoite: _____

Vuosi _____ Kuukausi _____ Päivä _____

Tilaushinnat

(vuosikerta)

Kanadan \$40.00

USA \$45.00

Muut maat \$50.00

Euroina 45 EUR

(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai
money order nimellä
Mission Press
Society

Käy katsomassa
www.todistaja.com
josta voit tilata digi-lehden!

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

Todistaja Lehdessä levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii tilausten ja lahjoitusten turvin. Todistaja-lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan.

Kiitos sinulle!
Lehden toimitus

○ \$50 ○ 100 ○ 250 ○ 500
○ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

Papua-Uusi-Guinea

JATKOJA SIVULTA 8

muassa Uuden Britannian maakunnan kuvernööri Emil Tamurin edustaja. Hän kiitti sydämeään lähetejä jotka tulivat maakuntaan 1960-luvun lopussa. Samalla hän myös pyysi anteeksi sitä, että saaren tolai-heimolaiset eivät alussa avosylin ottaneet vastaan lähetystyöntekijöitä. Hän viittasi myös alueen lähetystyöhön. Vuonna 1875 lähetysaarnaja George Brown ja hänen seitsemän fysiäistä lähetystyöntekijää surmattiin Rabaulissa.

Lähetäminen on päässyt vauhtiin

Kansallinen johtaja Iose Iamba luki juhlassa suurella vaivalla keräämänsä ALC:n työn historian. Samalla hän innostuneesti totesi kuinka ALC seurakunnat ovat kahdenkymmenen vuoden aikana lähettäneet runsaasti lähetejä eri puolille maailmaa. Myös maan sisällä on avautunut uusia mahdollisuuksia muun muassa Sepik-joen varrella ja Bouganvillen autonomisella alueella. Juhlissa oli mukana Sambian Lusakasta palanut Wendy Samson, joka toimi maassa lapsityössä ja koulun opettajana. ALC on toiminut kiinteästi yhteistyössä Operatio Mobilisation (OM) kanssa. – Meillä on ollut 20 vuotta kestänyt, hyvä yhteistyö ALC seurakuntien kanssa. Olemme kiitollisia Jumalalle että olemme saaneet yhdessä lähettää lähetejä Sri Lankaan, Angolaan, Nepaliin ja moneen muuhun maahan, kertoi Kepo Kure, OM:n kansallinen johtaja.

Tänä vuonna perustettiin ensimmäinen, lähettien perustama seurakunta Mosambikiin. Vuonna 1986 Papua-Uuden-Guinean seurakunnat tekivät päätöksen, että työ siirretään kansallisten käsiin. – Päätös oli hyvä ja innoitti meitä vastuunalaan työhön. Edelleen lähetystyöntekijät ovat tervetulleita ja heitä tarvitaan muun muassa työntekijöiden kouluttamisessa ja lähetystyön kehittämisessä. Suomalaisen lähetystyön 50 - vuotisjuhlassa paljastettiin kiitos- ja muistolaatta, joka on Kokopon rukoushuoneen alueelle.

Eero Ketola

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

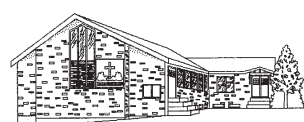
Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: **Markus Rukkila** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. 705.522.2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com

Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14.00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La. klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko
LifeSpring Church
891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Aulis ja Anne Lappalainen - 705-575-3225
Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
English Worker: Meredith Broughton 705-989-8585
Internet: www.lifespringsoo.com

SUNNUNTAISIN: 9:30 AM AAMUKOKOUS
11:00 AM SUNDAY CELEBRATION,
KIDS CHURCH, NURSERY
KESKIVIikkoisin: 6 PM SANA JA RUKOUS

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen".

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukouskokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus

Pohjois-Ontariossa

kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM Timmins 105.5 FM
North Bay 103.5 FM Elliot Lake 102.5
Manitoulin 102.1 FM Mattawa 93.9 FM

All other times these Christian radio stations have English Christian music and teaching from the Bible 24/7.

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO COASTAL CHAPEL

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori, englanninkielinen työ
Ron Jones 561.221.7840

Veikko Kokkonen
Internet-sivut: www.kotikirkkoalifornia.com
ja www.coastalchapel.com
Facebook: "Kotikirkko" ja "Coastal Chapel"

Su klo 10:30 am English Service
Su klo 5:00 pm Suomenkielinen tilaisuus
Ke klo 7:00 pm Prayer meeting
To klo 7:00 pm Sanan - ja Rukouksen ilta

Toronto, Ontario

Saalem

bayview
family church

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416.222.2291
Pastori **Paavo Korpela** 647-500.0854
Pastori **Darren Godfrey**
Internet-kotisivu. www.bayviewfamily.church

Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00
Pe * Nuorisoiita / Youth meeting 1 9:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Kotikirkko

19twenty
church

Suomalainen Bethel seurakunta / Finnish Bethel Church
1920 Argyle Dr. Vancouver, BC, V5P 2A8

Puh. 604-325-5414 www.kotikirkko.bc.ca www.19twenty.org
Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108
Pastori **Jarno Karjanlahti** 604.431.7400

Su • Kotikirkon aamukokous klo 10
Sun • 19Twenty Morning Service & Sunday School at 11:30 am
Wed • 19Twenty Prayer Service at 7 pm (not summer time)
To • Kotikirkon Rukousta ja Raamattua klo 10:30
(ei heinä/elokuussa)
Fri • Every other Friday kids club. 18:30
• Every other Friday Teens/Youth 18:30 (September-May)

Puhelinsana 604.324.4447

Victorian suomalainen toiminta: Pastori **Lauri Tomminen**
puh. 250-381-2418
Raamattupiirin tilaisuuksista
ilmoitetaan paikallisesti.

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403.248.9907

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807.767.6938 Fax 807.767.7587
e-mail: office@saalem.com

Pastori **Klaus Lehtimäki** 807.631.6185
Jarkko Ketola 807.629.4174

Su • klo 14:00 Päiväjuhla
Sunday • 10:30 Saalem Sunday & Kids Church
Ti • klo 13:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset kerran kuukaudessa
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 7:00 pm Highway Youth

Kokoukset tulevat suoralähetyksenä: www.saalem.com
Video lähetykset - YouTube.com/c/saalemchurch

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

How Can They Hear Without Someone Preaching to Them? *(Rom. 10:15)*

Zach Noso lives in Delta, BC and he is an active member of the Vancouver 19Twenty Church. His parents are Jyrki and Nancy Noso and he has three siblings. Zach's grandfather, Jaakko Noso, was a renowned guitar maker. Zach is a passionate young man who has been obedient to God's call to preach the good news, to make disciples and to be a light in a dark world. In this interview, you will get a glimpse of his heart for the Lord and be challenged to be passionate about sharing the gospel with everyone you meet.

How did you come to know the Lord?

God began to draw me to himself when I was seventeen years old. Prior to that point, Christianity was never something I really took seriously. I went to church for most of my childhood and pre-teen years, but throughout high school, I did not go to church and God really was the last thing on my mind. As high school was coming near to its end though, a number of experiences and influences led me to begin to seek God out. When I was in grade twelve, I was challenged by my former pastor to read through the whole Bible in one year. Between March and June, I had reached from Genesis to the

beginning of the Psalms. During the summer, I proceeded through the rest of the Old Testament, and to the end of Revelation. By the end of the summer, I had completed reading through the entire Bible. It was through reading the scriptures that I came to know Christ and receive Him as Lord.

Music is a big part of your life. Can you share what worship means to you and how the Lord lead you to be a Worship Leader?

I began to be interested in leading worship when

I went to Bible School in Finland in 2012. It was there that I began to feel God leading me toward music. I played the guitar and bass at a few meetings. When I returned to Canada, I started playing with the worship team at 19Twenty. For the first couple of years, I just played the bass every Sunday. I spent a lot of time practicing with people who were much more musical than I; it seems now as though their superior musical skills must have rubbed off on me.

My relationship with music is a peculiar one. I very rarely listen to any music at all in my spare time;

The "4:20 marijuana festival" at Sunset Beach.

Preaching at a fish market in the Philippines (Puerto Princesa - Palawan)

my commute is filled with expository sermon series, audiobooks and theology lectures. As a result of this, I've developed a fixation with finding songs containing deep, theological truth. My greatest satisfaction in leading worship is in finding songs that expose the deep and wonderful truths of God's word. I commonly use old hymns and try to modernize their tunes to make up my worship sets. Scripturally speaking, worship is not just done through music. It is supposed to encompass everything I am and do. Singing worship songs that shed light on His character and power is just a small portion of a big picture reality.

You are doing something very radical for the Lord. Tell us about that.

Some may call it radical, but in light of what the apostles did in the first century, I don't think it is. Aren't they supposed to be our example?

About five years ago, I started publicly preaching the gospel at an outreach in the downtown east side, on a picnic bench, to people lining up for food handouts. Since then, this ministry has expanded to regular street preaching at the corner of Granville and Georgia, as well as at the corner of Main and Hastings in Vancouver. I also have preached at other locations, including the giant Christmas tree at Robson Square, a fish market in the Philippines, and even the 4:20 marijuana festival at Sunset Beach!

Why do I do this? I have a strong conviction that God has called me to do this work, to organize it and make sure it happens. The gospel needs to be heard!

Continued on page 10